

MALLÁR LENKE (Dr. ENK ERNŐNÉ)
(1907–1945)

zongoraművész

Mallár Sándor járási főszolgabíró és Hainzl Margit házasságából első gyermekként született Jászberényben 1907. november 12-én.

Elemi és polgári iskolai tanulmányait Jászberényben a zárdában végezte, ahol zongorázni is tanult. Később nagybátyja, Tarnay Alajos zeneszerző és zenetanár fejlesztette zongoratudását, aki felismerte a tehetségét. Az ő javaslatára iratkozott be a budapesti Liszt Ferenc Zeneakadémiára, ahol zenetanári és énektanítói oklevelet szerzett.

Az akadémia befejezése után a jászberényi zeneiskolában helyezkedett el, ahol zongorát tanított. Mellette állandóan voltak magántanítványai is.

A zene és a művészet szeretete családi vonás volt. Nagyapja, Mallár József Palotásy János zeneszerző és karnagynak nemcsak jó barátja, hanem szövegírója is volt.

A sajtóból értesülhetünk, hogy 1941 szeptemberétől E. Mallár Lenke a jászberényi zeneiskola új igazgatója.¹

„Horváth Károly, a zeneiskola eddigi igazgatója Nagyváradra került zenetanári és karnagyi minőségben. Személyével igen nagy művész távozott el Jászberényből, aki megalakította, megszervezte a városi zeneiskolát, és azt több éven át mintaszerűen vezette. Távozása folytán a zeneiskola engedélyét közmegelegedésre E. Mallár Lenke zongoraművész nő kapta, aki évek óta jobbnál-jobb eredménnyel tanítja városunk fiatalságát. E megoldás mindannyiunkban megelegedést kelt, hiszen személye már egymagában is elég arra, hogy mind művészi, mind pedagógiai téren sikeres működést és a zenetanulás elterjedését biztosítsa.

A zeneiskola ez évben már nem a gimnáziumban nyílt meg, hanem igen helyes megoldásként a Szabadság tér 20. szám alatt. (A Tábori-féle cipőüzlet épülete. Szerk.) A szeptemberi beiratkozásokon 24 növendék jelentkezett. A tanítások szeptember 10-én kezdődtek. E. Mallár Lenke az idén is meg akarja rendezni a jól bevált növendék hangversenyeket házi hangverseny keretében, így a szülők és hozzátartozók időről-időre meggyőződhetnek az előmenetelről. Nyilvános növendék hangverseny félév- és év végén lesz. Újításként szerepel a magasabb osztályú növendékek 3 sorozatból – mégpedig klasszikusok, romantikusok és magyar szerzők műveiből – álló hangversenye és egy gyermekkórus megszervezése és betanítása.”²

E. Mallár Lenke a Jászok Egyesületének már zeneakadémista korától tagja, majd 1932-től fiatalon bekövetkezett haláláig ő volt az utolsó titkára. Az egyesület által szervezett jótékony célú jász báloknak, műsoros esteknek állandó szereplője, önálló zongorajátéka mellett az énekszámok és hegedős számok gyakori kísérője volt. Eördögh Ilus hegedűművésszel számos közös hangversenyt adott.

1944 őszén a család a front elől nyugat felé menekült. Lenke súlyos betegen is vállalta az utazást. A thüringiai sonnebergi katonai kórházban hunyt el 1945. március 17-én.

A háborús viszonyok miatt a hazaszállítására nem is gondolhattak. Szeretteitől távol, Sonnebergben, a magyar hősi halottak temetőjében helyezték örök nyugalomra.

Unokahúga, Streitmann Andrásné Véniss Margit 2003 szeptemberében felkereste Mallár Lenke nyughelyét. Lehangoló látvány, egy jel nélküli betonoszlop fogadta.

¹ Streitmann Andrásné Véniss Margit közlése.

² J.H.1941.09.06. 2. p.

A katonahősök és Mallár Lenke nyughelye síremléssel

Hazatérve, illetékes helyeken kifogást emelt ellene. Elérte, hogy 2015-re elkészült egy szép emlékhely, ahol a sírkövön az ott nyugvó német, magyar, román ismert katonahősök nevét, köztük Mallár Lenkéét megörökítették. A sírkertben még további névtelen hősök is nyugszanak. A háromnyelvű sírfelirat szövege: *„Emlékezzünk a háború és az önkényuralom minden áldozatára!”*³

Jászberény, 2017.

Megjelent:

Dr. Suba Györgyné: Jászok Egyesülete Budapesten 1920–1946. Budapest, 2017. 172. p.

Dr. Suba Györgyné

³ Streitmann Andrásné Véniss Margit közlése.